

HAAS EN MUIS

Op de middag van Hubertusdag (schutspatroom der jagers, 656-727, feestdag 3 november; redactie) zag ik in een korenveld een haas, die ondanks het vroege uur ijverig aan het eten was. Na enkele minuten spitste hij plotseling de oren, deed een sprong voorwaarts en hield een grauw voorwerp in de bek. Hij schudde energiek de kop, het kleine voorwerp ontviel hem en de haas zette zijn maaltijd voort.

Daar zijn gedrag mij opmerkelijk voorkwam, naderde ik behoedzaam, de bewuste plaats nauwlettend in 't oog houdend. Plotseling drukte het dier zich en vluchtte het nabije struikgewas in.

Zorgvuldig inspecteerde ik de voerplaats en vond een dode veldmuis, die aan de hals een bloedende wond vertoonde. Te oordelen naar wat ik gezien had, moest het deze muis geweest zijn die door de haas gegrepen en doodgebeten was.

Met tamme konijnen had ik meermalen iets dergelijks meegemaakt. Een moeder met jongen beet een in het nest binnengedrongen muis dood. Een volgende maal ontdekte ik dat een zeer bijtlustige rammelaar een jonge, in zijn hok belande rat naar de eeuwige jachtvelden had gezonden. De rat lag 's morgens levenloos vlak naast de voerbak. Vermoedelijk had het slachtoffer een bij deze rammelaar sterk ontwikkelde broodnijd opgewekt en zo zijn vrijpostigheid met de dood moeten bekopen.

Curt Franke in
„Wild und Hund”, jg. 70,
no. 17, 1967 : 405